

Πάπαροϋνά

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1. - Ίδιοκτήτης-Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). - Αθήνα, 25 Φεβρουαρίου 1933. - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2.

ΒΑΡΕΙΑ Η... ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΗ!

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΣΑ ΓΙΝΗΚΑΝ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΚΙ' ΙΔΙΩΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!

Πλούσια σέ γεγονότα πέρασεν η εβδομάς και για όλους και για μας. Πρώτα-πρώτα εξέδόθη η καλή μας «Παπαρούνα» να σκορπίση εὐθυμία στην Ἀθήνα και ἄλλου και μ'αὐτή γελάσαν ὅλοι ὡς και τοῦ παπᾶ ἡ γουρουνας, ὅπως λέ' η παροιμία, πού γνωστή 'νε πρό πολλοῦ. Μὰ προτοῦ τὰ σχόλι' ἀρχίσω ἐπ' αὐτῶν τῶν γεγονότων, πρέπει νὰ εὐχαριστήσω ἀπαξάπαντας και πρώτον ὅλους μου τοὺς συναδέλφους εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, πού διά τὴν ἐκδοσὶν μας τόσα ὠραία λόγια εἶπον ὅλοι τους πέρα γιὰ πέρα. Καὶ τὸν ποιητὴ τὸ Σκίτη, τοῦ «Ἀπέθαντου» πατέρα, μὲ πλατύτατη καρδιά και τ' ἀμάραντα τὰ νιάτα, πούγραψε λόγια γεμάτα μ' ἐνθουσιασμό και ὄρμη, τὸν εὐχαριστῶ ἀπέριω με συγκίνηση θερμὴ και ὄση εἶν' ἡ συγκίνησή μου, ἄλλη τόση εἶν' ἡ τιμὴ

Και τῶρ' ἄς ρίξω μιὰ ματιὰ στὰ ὠραία γεγονότα, πού γίνανε στὴ χώρα μας τὴν ἐβδομάδ' αὐτὴ και ἄς τὰ σχολιάσουμε, κατὰ τὰ εἰωθότα, ἀπ' ὅτι εἶδε τὸ μάτι μας και πῆρε τὸ αὐτί. Καὶ πρώτα-πρώτα ἀπὸ θεοῦ ἀρχίζουμ', ὅπως πρέπει, γιὰτ' ἡ ψυχὴ μου ἀνέκαθεν πρὸς τὴν εὐσέβειαν ῥέπει και ὄχι ἀπὸ τὸν ἴδιον, μ' ἀπὸ τοὺς λειτουργοὺς του, πού με τὰ θεῖα παίζουσε ἀπλῶς και χάριν γούστου. Ἐσχάτως πάλι ἀγρίεψε τὸ «καλογεριλίκι», στὸ ποίμνιο οἱ καλόγεροι χυμῆσαν ὡσερ λύκοι και ἴδιως τοὺς ἐτράθηξαν οἱ ὠραῖες προβατίνες, Ἰθαγενεῖς και Χιῶτισσες, ἀλλὰ και προσφυγίνες. Ὅμως πιαστήκαν μερικοὶ, κατὰ πού λέν, στὰ πράσα και ἄλλου εὐρήκαν τὸν παπᾶ και ἄλλου βρῆκαν τὰ ράσα. Ἡ κοινωνία βούτζε και τὸ παπαδαριὸ σηκώθηκε στὸ πόδι και ὄλα κοντεύουν νὰ γινοῦν, ὡς εἶδος κεραμιδαρεῖο και ἄγωνα οἱ μὲν κατὰ τῶν δὲ διεξάγουσε λυσσώδη. Ὁ διάκος ὁ Φωτόπουλος ἀπέβαλε τὸ ράσον και ἄλλοι λέν πῶς ἔκανε καλὰ και ἄλλοι κακὰ και βγήκε με πολιτικά, τὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τὰ μάλιστα ταρασσών! Τὸ κίνημά του σηκῶσε θόρυβο και ἀντᾶρα και «πού τὴν πᾶς, Φωτόπουλε, τοῦ γράψανε, τὴν...Κλάρα;» Κι' αὐτὸς μ' ὄφος ἀθῶου «μὴν ἐννοεῖτε, ρώτησε, τὴν δεσποινίδα Μπούου ; Θὰ τῷθελα—θεέ μου!— μὰ, φεῦ! δὲν ἐλειτούργησε στὸ Χόλλυγουντ ποτέ μου!»

Παντοῦ ἀκοῦς νὰ γίνωνται γιορτές και καλλιστεῖα και ὄλα «Ἕλληνες σκοτώνονται στὰ σοβαρά ἢ στ' ἀστεῖα και ὄλα, ἢ στὸν γίνη στὸ ντουναῖ, ἀμέσως ἐφαρμόζεται και εἰς τὴν Κοκκινιά, μονάχα γιὰ νὰ γίνεταὶ λιγάκι ἀλωθερίσι, νὰ μὴ ζηλεῦ' ἡ Κοκκινιά τίποτ' ἀπ' τὸ Παρίσι! Ἕλληνας ἐκεῖ ἂν μεταθῆς, θενὰ γυρίσης... Τρῶς ἀπ' τὴς μπηχτῆς πού τρῶς. Καὶ πέρα-πέρα ἂν θὰ πᾶς, μπάμ-μπούμ ἀκοῦς και χτύπου, μαχαίρια ἀνασύρονται και ἀστράφτουνε κουμπούρια,

μὰ ὄλα' αὐτὰ τὰ κάνουνε γιὰ νὰ κρατοῦν τοὺς τύπους! Διὰβόλε! Δὲν εἶν' τίποτα! Βγαίνει ἡ μὴς Τσαμπούρια! Κι' ἐκδίδετ' ἀνακοινωθῆν καθησυχαστικὸν γιὰ τὸ κοινὸν τὸ ἀστικόν:

«Χθὲς διαζήχητ' ἐκλογή στὸ Μῆτσου τὸ ντεκέ, και ἐξελέγη διά βουῆς ἐκεῖ ἡ «μὴς Χασίκλα», ἀμέσως τῆς κρεμάσανε πίσου ἕνα ντενεκέ, ἐνῶ ἐκεῖνη εὐτυχῆς ματσούλιζε μιὰ τοῖκλα! Νεκροὶ βαρέως δεκατρεῖς και λαθωμένοι δέκα. Τ' εἶνε γιὰ μιὰ γυναικᾶ ; Κι' ἂν θέτε λεφτομέρειες περισσότερο κομπλέ, ἐνίκησε τὸ «πράσινο» και ἦρθε πλασὲ τὸ «μπλέ».

Τὴν ἐβδομάδα αὐτὴ εἶχαμε τῆς Πλάκας τῆς γιορτῆς, ὄλο χαρὰ και χάρη, γλέντι, τραγοῦδι και χορὸ και μελωδιῆς σουρτές, πλακιωτοπούλες και ξανθὴ ρετσίνα, κεχριμπάρι. Κι' ὄλοι ἀπορούσανε μαθῆς και ρώταγαν ἀληθινά: Ὅλος ὁ κόσμος πῶς χωρεῖ μέσα σὲ δυὸ στενά ; Γέρναν ἀπ' τὰ παράθυρα κορίτσια και γριές, με φωτερὰ δάκρυα χαρᾶς γιὰ τὴς παλιῆς ἀποκριῆς. Μὰ ἦτανε χρόνια ἀλλοιώτικα, ὅπου ὄριζαν πρὸς δυσμάς τὸν κόσμον τ' Ἀναφιῶτικα και πρὸς ἀνατολάς ἐκεῖ στὴν Καμαρόπορτα τελείων' ἡ Ἑλλάς ! Ἄς εἶνε, πίσω δὲ γυρνοῦν ἐκεῖνα τὰ παλιὰ και ἡ «ἀνθισμένη ἀμυγδαλιά», πού ἀντηχεῖ βραχνόφωνα στὴς Πλάκας τὸ σοκκάκι, σμίγει με τὸ «σὴν πῶ κρσί» και με τὸ «εγλεκακί». Μὰ πειὸ πολὺ μᾶς συγκινεῖ ἡ δροσερὴ αὐτὴ φωνή, πού ὄλο νιάτα και ὄρμη, με δίχως νοσταλγία, τὸ μίστερ Μπράουν ἐρωτᾶ: «πῶς πάει ἡ ὑγεία ;» και γύρω ἀκούγεται παντοῦ φαιδρὸ τὸ «χᾶου ντοῦ-γιου-ντοῦ ;»

Ὅσο γιὰ τὰ ἐκλογικὰ, αὐτὰ ἄς ἀπασχολήσουμ' ἄλλους, ἀρμοδιώτεροι πού εἶνε νὰ μιλήσουμ, γιὰ ὄσα κανεῖ ὁ κ. Λευτέρης Βενιζέλος, πού ἡ βαίνει πρὸς τὸ τέλος, ἡ χρόνια ἀκόμα τέσσερα θὰ κάτση εἰς τὴ ράχη μας, ὅπου και προσκαλλήθηκε αἰσιῶς τὸ στομάχι μας. Στὸν Πύργο πού ἐμίλησε, εἶπε γιὰ τὸν Τσαλδάρη «μιὰν ὠρα πῶς χρειάζεται τὸ ἕνα του ποδάρι νὰ βάλῃ ἀπάνω στ' ἄλλο!» Νὰ εἶνε ἐπιχείρημα ἐκλογικὸ μεγάλο!

Νέα πολὺ περίεργα μᾶς στέλν' ἡ Ρουμανία. Ὁ βασιλιάς ὁ Κάρολος με ἀνήκουστη μανία διέταξε νὰ κάνουνε χρῆσιν ἀγρίου κνούτου, γιὰ ν' ἀποκτήση τὴ θερμὴν ἀγάπη τοῦ λαοῦ του! Τὴ χώρα του τὴν ἔκανε παράδεισον ἐπίγειον, μὴ τῆς λείπῃ τίποτα, οὔτε και τὸ μαστίγιον! Φαίνεται πῶς τὰ βογγητὰ τοῦ δίνου κέφι φρέσκο γιὰ ν' ἀγκαλιάζῃ τὴ Ζιζή, τὴ Μάγδα, τὴ Λουπέσκο!

Ἄλλα βάσανα θὰ βροῦνε τὴν καυμένη τὴν Ἑλλάδα και αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα. Μὲ χαμόγελο στὰ χεῖλη φτάνει ἐδῶ ὁ Φρίτς ὁ Βίλλυ, με τὴ Μύλλερ τὴ Ρενάτα, πούν' ὄλο ζωὴ και νιάτα. Φτάνει με τρόμο στὴν καρδιά μὴν πάθῃ τὸ κακὸ νὰ βροῦν στὴς φλέβες και' αὐτοῦνοῦ αἶμα ἑλληνικὰ...

Αὐτὰ εἶνε τὰ νέα μας τὴν ἐβδομάδα τούτη και ἂν εἶν' ἀνευ ἀξίας λίγα και ἂν εἶνε και φτωχὰ, ἔχουμε ἄλλα πλούτη σὲ λόγια πού δὲν σώνονται και' ὁμοιοκαταληξίας.

ΠΩΛ ΝΟΡ

Τὴν «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ», ὄλοι ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ!

Ἡ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ», ΤΟΥ ΠΩΛ ΝΟΡ ΕἶΝΕ ΠΑΡΛΑΝ, ΕἶΝΕ ΣΟΝΟΡ ΚΑΙ ΑΔΟΝ ΚΑΙ ΗΧΗΤΙΚΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

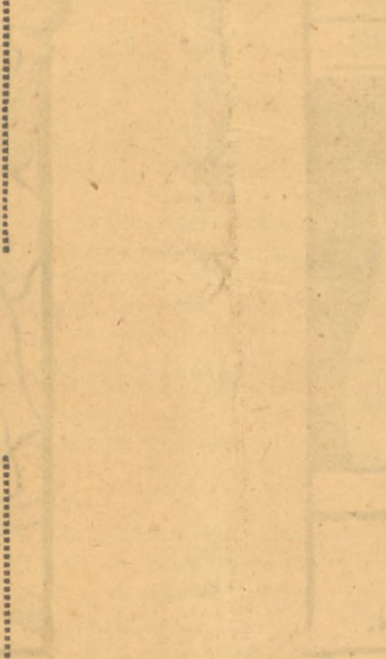
Ἡ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

Ἡ δεσποινὴς δακτυλογράφος μας

Ὁ διορθωτὴς μας κ. Μπέρναρ Σῶ

Τὸ λευκὸν παρελθόν μας!

Οἱ ἀναγνώσται μας: Ἕνας, ἀλλὰ λέων!

Ἡ «Παπαρούνα» ἔβαλε σ' ὄλους τὰ γυαλιὰ!

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ

ΑΧ, ΑΥΤΟΣ Ο ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ!

— Καί ποιος λές νά είνε ο πατέρας του ;
 — Μάλλον ο Μέγας Ναπολέων.
 — Γιατί ;
 — Ξέρεις, καυμένη, είχα πάει σέ μιά πνευμοσπαστική συνεδρίασι....

ΜΑΚΑΡΟΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΤΟ ΣΟΥΤΙΕΝ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

Και πάλι ή «Παπαρούνα» τραβάει μπροστά ! Κάτω ό επιθοδοραμικές φουτουρισμός! Κάτω τά εδωλα τών μελλοντιστών! Κάτω ό Μαρινέττι! Η «Παπαρούνα» καινοτομείσσι εις όλα. καινοτομεί και εις την ζωγραφικήν

Σφιχταγγάλισμα. Οδύη ή έσση τερικάδα μαζί με τή μοντή ποροκαλλότη του αισθηματου και του ξελάγαρου νοήματου ξεχύνεται στή άριστούργημα τούτου του μακαρονοζωγράφου Μινεστρίνις

φικτήν και παρουσιάζει εις τούς άκαγκήστας της δύο δείγματα της νέας τέχνης της μακαρονοζωγραφικογλυπτικής! Μετά την μακαρονοζωγραφικήν γλώσσαν, ή μακαρονοζωγραφική! Η μακαρονοζωγραφική! Η τέχνη του μέλλοντος, ή όποια βασίζεται επί του δόγματος ότι «τά λόγια είνε λόγια, αλλά τά μακαρόνια έχουν τό φαί!» Κάτω τά γλύφανα και τά πιπέλλα! Κάτω οι μουσαμάδες, ό πη-

Σοροπιασμα. Σά σμιγουνε δύο μακαρόνια στήν έχστασι του άδιαχώρητου ή ψχή γιομίζει αναγάλισμα ολοσοήμητη κι' ανατριχάει ως τά μαλλότριχα. Μαργιολιά, καργιολιά διακρίνει τί έργα της μακαρονοζωγραφικής του μεγάλου μας ζωγράφου Σταγκέτι...»

λός και τό μάριμαρο! Η νέα τέχνη έχει ός μόνα της σύνεργα, τά μακαρόνια, και τά σπαγέτα και μάλιστα χωρίς τυρί. Οι αναγκήσται μας ήμπορούν νά δοκιμάσουν. Σύμβολον της νέας τέχνης είνε: όχι πλέον έργα — ό δέν τρώγονται!

Αναγκήσταις παραλαμβάνων τό έθρον του από τά γραφεία μας ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΧΥΛΟΠΗΤΑ

Όταν πήγε νά την δει, τούπε: — «φύγε άναιδή!»

ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ ΑΣΘΕΝΟΥΣ

Αγάπη μου, τό χάπι μου!

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΚΑΡΔΙΑΣ

Αχ, Βάχ!

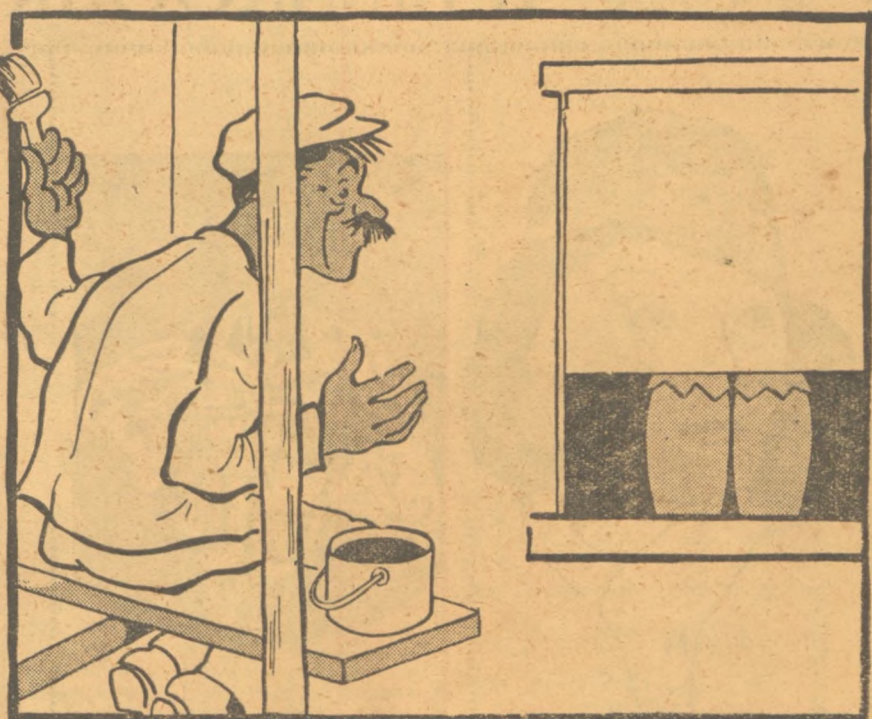
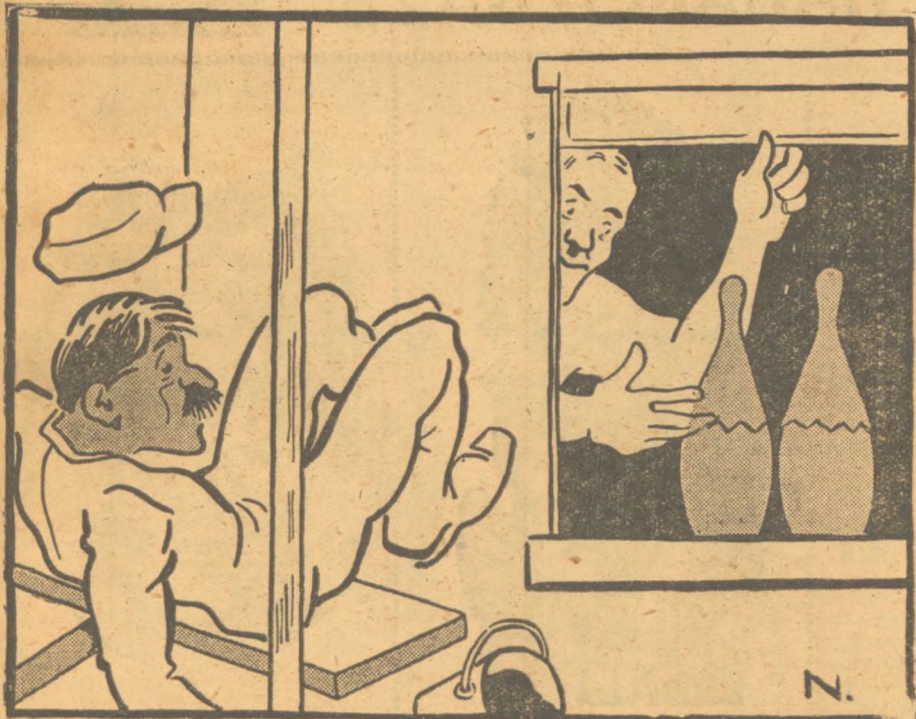
ΕΡΩΤΙΚΗ ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΣΙΑ

Η Σμιόνη ήταν μόνη στή σαλόνι κι' ήδημόνει.

— Έρθα κ. διευθυντά, νά μιλήσομε για τό μισθό. Μπορώ νά έλπίζω εις μίαν μικράν ύψωσιν;
 — Σιγά-σιγά, παιδί μου, θα γίνη κι' αυτό.

ΤΑ ΤΥΧΕΡΑΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

ΣΑΛΟΝΙ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

Ο ΒΥΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

ΓΛΥΠΤΙΚΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ

— Λοπόν, γεία σου. 'Εγώ θά τη γαίνω πειά!...

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΞΥΛΟΘΡΑΥΣΤΗ

Με μεγάλην επιτυχίαν διετέθη ο χαραξ των 'Ποδών εις τὸ «Ντελλί». Ἐθαυμάσθη ἰδίως ἡ κομψή σιλουέτα τῆς κ. Α. Ω. μετρημειουμένης εἰς Πλοῖον τῆς Ἐρήμου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ἡ ΔΙΣ ΚΥΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ

Ἡ πρώτη δεσποινὶς καὶ ἤδη κυρία Κριεζή δις Στέλλα Χριστοφορίδου, τῆς ὁποίας τὸ ἄνωμα ἀνεγράφη καὶ πάλιν εἰς τὸν τύπον λόγω τοῦ τελευταίου ἐπεισοδίου, τοῦ ὁποίου ἐκουερικαὶ λεπτομέρειαι δὲν ἐγνώσθησαν εἰς συντάκτην τῆς «Παπαρούνας» πρὸ τῆν ἐπισκέψην, διευλαρυθήθ, διὰ τὰ

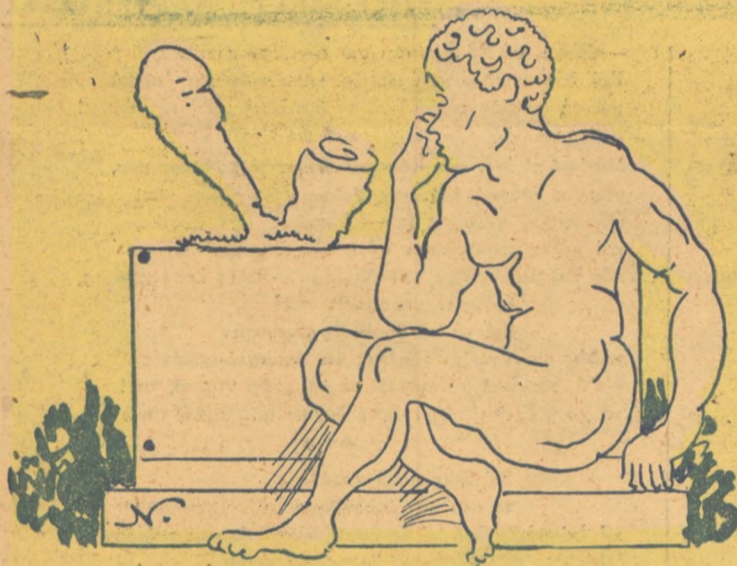

ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ: Σὰς παρακαλῶ! 'Οχι στή μασχάλη, γιατί γαργαλιέμαι!...

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ!

Σωρηδὸν καταφάνουν εἰς τὰ γραφεία μας ἐπιστολαὶ ἀγαπηστων πού μᾶς συγγαίρουν διότι εἰς τὸ σεμνὸν καὶ ἠθικὸν πρόγραμμα τῆς «Παπαρούνας» περιέχεται ἡ ἀρχὴ νὰ μὴ δημοσιεύη εἰκόνας γυμνῶν καὶ ἀσεμνῶν γυναικῶν. Τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἡ «Παπαρούνα» θὰ τηρήσῃ ἀπαρεγκλιτῶς, τόσο διὰ λόγους σεμνότητος, ὅσον καὶ διὰ λόγους ἀνωτέρας ἀσθητικῆς. Πράγματι! Ἴδετε τὴν ἀνωθη

δημοσιευμένην εἰκόνα τῆς γυναικὸς ἢ ὅποια εὐρέθη σήμερον τὸ πρωτὸ εἰς τῆς Γερουσίας νεκρὰ ἐκ φύξεως μολοντοῦ ἦτο βαρεῖα γυμνὴ στή

— Δὲ σπᾶει τὸ ἄτιμο!...

ΤΑ ΔΙΠΡΟΟΠΤΑ ΤΟΥ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

— Μὲ φαντάζεσθε, ἠρώτησεν ἡ κ. Χριστοφορίδου, νὰ κρατῶ ἓνα ἄνδρα μὲ τὰ δόντια

γραφόμενα εἰς τὸν τύπον εἰς βάρος τῆς ἐσχάτης. Ἐντύπων ἐκαμεν εἰς τὴν διδα Χριστοφορίδου ἢ πρὸ τινος ἀναγραφείσα εἰς τὰς ἐφημερίδας πληροσφορία καθ' ἣν ἢ ἐν λόγω κυρία προσπαθεῖ ματαίως νὰ συγκατήσῃ τὸν σύζυγόν τῆς μὲ τὰ δόντια.

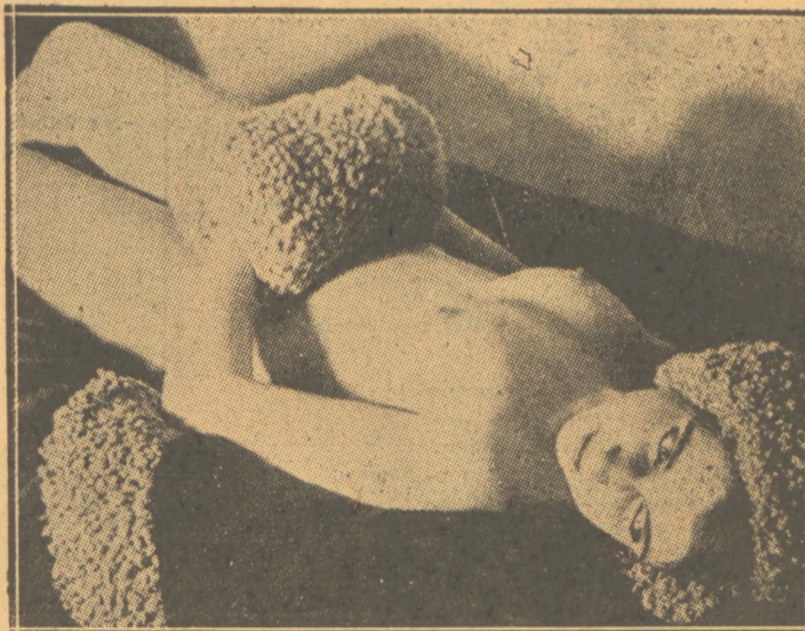
— Μὲ φαντάζεσθε, ἐκραύγασεν ἡ κ. Χριστοφορίδου, νὰ κρατῶ ἓνα ἄνδρα μὲ τὰ δόντια: Πῶς εἶνε δυνατὸν;

Καὶ ἡ κ. Χριστοφορίδου ἐπέδειξεν εἰς τὸν συντάκτην μας δύο σειρὰς ὠραισάτων ὀδόντων, τοὺς ὁποίους ἔχει φυλάξει εἰς ἓνα κουτί.

ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ

Ἄ πελάτης πού ἔχει βαρεθῆ νὰ περιμένη:

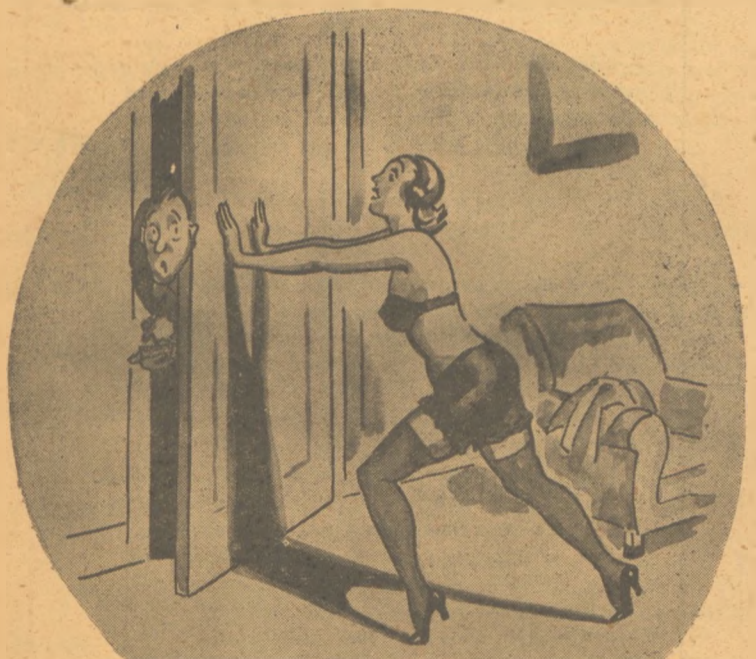
- Γκαρσόν!..
- Εἰς τὰς διαταγὰς σας, κύριε...
- Δὲν μοῦ λές, παιδί μου, σ' ἐσένα παρήγγειλα τίς μπουτζίδες μου:
- Μάλιστα, κύριε...
- Φοῦ νὰ μὴν ἀβασκαθῆς, πως μεγάλαςες ἔστ! Ροζαῖσα νὰ σὲ γνωρίσω!

γυναρκα. Ἴδετε πόσον ἀηδῆς καὶ ἀπαισία εἶνε. Τοιαῦται εἰκόνες ἐμπνέουν τὴν φρίκην. Καὶ ἡ «Παπαρούνα» οὐδέποτε θὰ φιλοξενήσῃ παρόμοιες ἔτσιπικισιές εἰς τὰς στήλας τῆς!

ΓΙΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

- Αἱ ὀμοιωτέρας γυναικες εἶνε οἱ ἄνδρες, Ναπολέον Λαπαθιώτης
- 'Επιρός, πάντα ἐμπρός! Σοκράτης
- Καλημέρα σας! Φρειδερίκος Νίτσε
- 'Ο «Ξενόπουλος» δὲν εἶνε ἔργον. Εἶνε σαχλαμάρα. Γρηγόριος Ποπόλαρος
- 'Η «Νέα Ἔστια» εἶνε κατωτέρα καὶ τῆς «Παπαρούνας». ΕΚΛΟΘΗΣ: Α. ΚΟΛΛΑΡΟΣ
- 'Ο ἄνθος εἶνε ἀσθένεια πολιτικῆ. Π. Τσαλδάρης
- ....Καὶ κολλητικῆ
- Λίνα Τσαλδάρη
- Ψάλλο τὰς ὠραίας. Θεόφιλος Βορρέας
- 'Ενα νερό, κυρὰ Βαγγελιώ... Οὐλέν
- Βρέ, τί τὸ θέλ' ἢ μάννα σου τὴ νύχτα τὸ λυχνάρι; Πάουρο
- Τὸ ψάρι θροισά ἀπὸ τὸ κεφάλι. Ζαΐνης
- Μηδεν Φαγαν; Α. Ίουσιώδης

ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΕΙΣΤΟΝ ΑΓΡΙΟΝ ΔΡΑΜΑ: «...Συντάκτης μας ἐπισκεψθη τὴν ἡρωίδα τοῦ ἐρωτικῶς δοκιμαστος, ἢ ὁποία τὸν ἐδέχθη φιλοσοφικῶς καὶ τὸν ἔβλεπε τὴν πύστα κατάνοισαν

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ"

ΜΠΑΛΛΑΡΙΝΕΣ

ΕΝΩ ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ... Δέ θα πάμε μέσα, μωρή; Θά στα βγάλω τὰ μάτια!

ΙΔΙΟΓΡΟΠΙΑΙ ΑΣΤΕΡΩΝ

Η δημοφιλής Νταμίνα είνε λίγο κουτσουμάτα... Και η Ντόροθυ Μακαίηλ, είνε έξοχη, μα...καίει (λ) Η Μπριγιάντα Χέλι φωνάζει... Ο ύρατος Βάλλυ Φρίτς, σ' δ,τι άκούση λέει: πρώτς!

ΑΔΕΛΦΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ρωτῶς ἢ μὴ ἀδελφὴ τὴν ἄλληνε... τὴ Γεωργία τὴ γνωστὴ, ὁπού χωλαίνει λίγο ὁ ποῦς τῆς.

ΝΉΩΤΑΤΟ ΠΕΡΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΕΖΟΤΡΑΙΟΥΔΟ

Δός μου τὰ χεῖλη σου, γλυκαίά μου... Τὰ χεῖλη σου είνε μελωδία κι' ἀπὸ μέσα ξεχύνονται χιλιάδες, ἑκατομύρια αἰσθητοὶ...

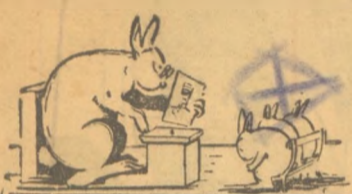
ΜΥΣΤΗΡΙΑ

«Δὲ ντρέπασαι νὰ χῶνης τὸ δάχτυλό στη... εἶπ' ὁ μπαμπὰς του στὸ μικρὸ τὸν Κά-στα. "Ἔξω, κοπίτη!"

ΑΙ ΑΚΟΡΙΣΤΟΙ ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΡΙΑΙ ΜΑΣ

Αἱ ἐπαναληθούσαι ἐκ Κων' πόλιος πρωταγωνίστριαι μας, ἀρχιταγκά... Αἱ ἀκούστιστοι πρόταγονίστριαι μας...

Ο Δάσκαλος.— Έτσι πού λέτε παιδιά μου. Ο Πλαστήρας ἦταν ὁ μεγαλύτερος καὶ ὁ γρηγορώτατος ἦρωας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος!

ΑΦΕΛΕΙΑ

Ρωτῶσαν τὴ μικρὴ τὴ Ρέα... Τί κάνει ἡ ἀδελφὴ σου ἡ Φιφή; Τί νὰ κάνῃ ἡ καλιμένη, ἀπάντῃσε. Εἶνε στὸ κρεβάτι!

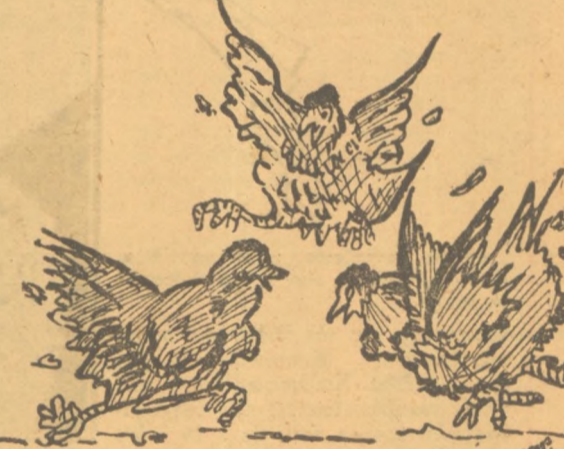
ΛΑΛΕΙ Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΜΟΥ

ΥΠΟ ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

Δοιοὺν μ' αὐτὰ τὰ θηλυκά, μ' αὐτὲς τὲς κόττες ἦτοι, εἶπα κι' ἐγὼ νὰ παντρευθῶ καὶ νὰ ἀνοίξω σπᾶτι. Μὰ γρήγορα κατάλαβα τὴ γκάφα τὴ μεγάλη...

τὰ κονταροχτυπήματα ἐνὸς Ἑρωτοκόριτου! Τότε στη μάχη ξαφνικά τοῦ εἶπα ἔτσι φιλικά...

νὸκ ἄουτ θάλεφτε στὸ χῶμα, τὸ σκάσαμε ἀναυλά κι' οἱ διῶ' πρενοῦσε κάποιος σκύλλος! Σὲ λίγο ὁμως ὁ κωνγᾶς ξανάρχισε καὶ πάλι...

—«Ἐεῖσαι πολὺ ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Μακαρίτη» Καὶ δόστου ἰδρώνα ἐγὼ, δόστου λαχάναζα θαρειά, γιὰ νὰ ρουφιὰν τὴν ἰδὸνή στοῦ...Μακαρίτη τὴν ὑγιά!

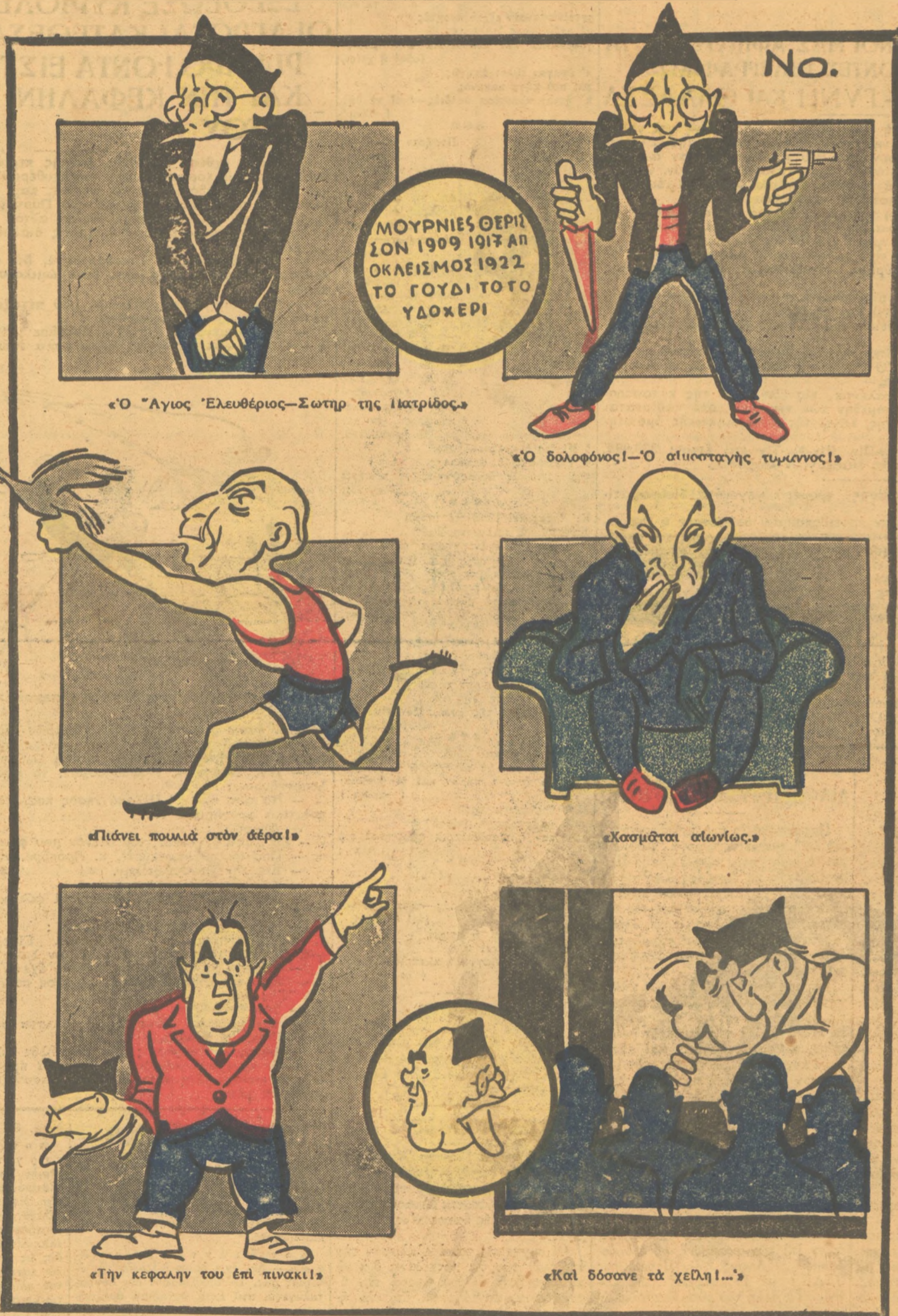

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ!

«Ο "Άγιος" Ελευθέριος—Σωτήρ της Ιατρίδος.»

No.

ΜΟΥΡΝΙΕΣ ΘΕΡΙΣΟΝ 1909 1917 ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ 1922 ΤΟ ΓΟΥΔΙ ΤΟΤΟ ΥΔΟΧΕΡΙ

«Ο δολοφόνος!—Ο αμυσταγής τυρμάνος!»

«Πιάνει πουλιά στον άέρα!»

«Χασμάται αιωνίως.»

«Τὴν κεφαλήν του ἐπὶ πίνακι!»

«Καὶ δόσανε τὰ χεῖλη!...»

"Αντε να βρῆς λογαριασμό στην δμορφὴ Ἑλλάδα!
Πάρετε γιὰ παράδειγμα τὸν κύριο Βενιζέλο:
"Άλλοι τὸν λένε ἅγιο κι' ἄλλοι Τουρκοεμάδα!
Τί πράγματα περίεργα! Σοῦ φεύγει τὸ τσερβέλο!
Γιὰ τὸν Τσαλδάρη ἀν ρωτᾶς, ἄλλο κακὸ ἔτοῦτο!
Εἶνε ὕπναρὸς ποῦ σὰν αὐτὸν δὲ γνῶρισε ἡ σφαῖρα!
"Ἡ εἶνε ἀξίος καὶ πουλιά νὰ πιάνη στὸν ἀέρα

καὶ γιὰ τὴ χώρα ἀποτελεῖ πολὺ μεγάλο πλοῦτο!
Νὰ κι' ἓνας ποῦνε τίμιος κι' εὐθύς... με τὸ καντάρι!
Πόσα δὲ λένε καὶ γι' αὐτὸν τὸν κύριο Καφαντάρη!
Ζητοῦσε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλή τοῦ ἀφέντη του
καὶ νὰ τὸν βρίζη διαρκῶς τὸχε μεγάλο γλέντι του.
Μὰ ὕστερα μετάνιωσε κι' αὐτός—τί τοῦ πληρώνεις —
καὶ δῆτε τὴ συνέχεια τώρα ἐπὶ τῆς ὁδοῦς!...